

عنوان مقاله:

دزدی دریا، قانون دریا و اعمال قدرت: پیشرفت‌ها در خلیج سومالی

محل انتشار:

همایش بین المللی توسعه پایدار دریا محور (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمیدرضا فخرایی پور - دانش آموخته حمل و نقل دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر،

کسری پورکرمانی - استادیار دانشکده اقتصاد، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

خلاصه مقاله:

حمله های پیاپی به کشتی ها در خلیج سومالی، سرقت دریایی را کانون توجه جامعه ی بین الملل (از جمله شورای امنیت) کرده است. قطعنامه ی ۱۸۱۶ شورای امنیت در سال ۲۰۰۸ و سایر قطعنامه ها، قوانین اندک موجود درخصوص سرقت دریایی را گسترده تر کرده است؛ بخصوص، اجازه دادن به برخی دولت ها برای ورود به آب های سرزمینی سومالی به شیوه ای که هماهنگ با اعمال مجاز در دریاها ی آزاد باشد. این مجوزها برای قطعنامه های ذیل فصل هشت، غیرضروری به نظر می رسد؛ اما دلایل زیادی برای این کار وجود دارد؛ به-عنوان مثال، برای پرهیز از مسائلی همچون افزایش طول مرز دریایی سومالی. دولت های درگیر، تمایلی ندارند که مطابق با قطعنامه ی شورای امنیت یا کنوانسیون سازمان ملل درخصوص قوانین دریایی، با دزدان دریایی برخورد کنند. دغدغه ی اصلی آن ها، رعایت حقوق بشر افراد دستگیر شده است. توافق کنیا با آمریکا، بریتانیا و اتحادیه ی اروپا، به دنبال این است که احترام به حقوق این افراد را که برای محاکمه تسلیم دولت کنیا می شوند، تضمین کند. برخورد با دزدان دریایی، در بسیاری از موارد، مستلزم اعمال قدرت است. تجربه ی عملی نشان می دهد که ملوانان، این امر را به دفاع از خود محدود می کنند. اعمال قدرت/برخورد با دزدان دریایی سومالی، با استتار کردن حقوق انحصاری دولت پرچم است؛ با این محدودیت که باید معقول و ضروری باشد و حقوق بشر افراد تضمین شود.

کلمات کلیدی:

دزدی دریایی، قانون دریا و اعمال قدرت، سومالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1402585>

